

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. december 2014
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Lene Steen
Sagsnr.: 2014-0030-2762
Dok.: 1385751

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 166 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. november 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikke-medlem af udvalget (MFU) Nikolaj Villumsen (EL).

Mette Frederiksen

/

Pernille Breinholdt Mikkelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 166 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvor mange gange indenfor de sidste 5 år Danmark har søgt at opnå en parallelaftale med EU på retsområdet, herunder hvilke aftaler det drejer sig om, og hvilke der er blevet afvist af EU?”

Svar:

Danmark anmodede i 2001 EU om på mellemstatsligt grundlag at blive tilknyttet følgende 6 forordninger:

- Konkursforordningen: Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs.
- Bruxelles II-forordningen: Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000 af 29. maj 2000 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn.
- Forkyndelsesforordningen: Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager.
- Bruxelles I-forordningen: Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.
- Eurodac-forordningen: Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000 om oprettelse af ”Eurodac” til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen.
- Dublin-forordningen: Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelsen af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne.

Kommissionen overvejede anmodningerne og fremsatte efterfølgende forslag til Rådet om at indlede forhandlinger med Danmark om såkaldte parallelaftaler vedrørende 4 af de 6 forordninger: forkyndelsesforordningen, Bruxelles I-forordningen, Dublin-forordningen og Eurodac-forordningen.

For så vidt angik konkursforordningen og Bruxelles II-forordningen vurderede Kommissionen, at EU ikke havde fornøden interesse i dansk tilknytning og afviste derfor Danmarks anmodning. Kommissionen tilkendegav i

den forbindelse, at parallelaftaler med Danmark var af ekstraordinær og midlertidig karakter, at sådanne alene kunne accepteres, hvis de var i EU's interesse, samt at løsningen på langt sigt, efter Kommissionens opfattelse, måtte være, at Danmark gav afkald på sit forbehold for retlige og indre anliggender.

For så vidt angik de øvrige 4 forordninger vedtog Rådet i maj 2003 at bemyndige Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af mellemstatslige aftaler herom med Danmark.

Den 20. september 2005 vedtog Rådet at indgå parallelaftaler mellem EU og Danmark om forkyndelsesforordningen og Bruxelles I-forordningen. Disse to aftaler trådte i kraft i Danmark den 1. juli 2007.

Den 21. februar 2006 vedtog Rådet at indgå en parallelaftale mellem EU og Danmark om Eurodac- og Dublin-forordningerne. Denne aftale trådte i kraft i Danmark den 1. april 2006.

Eurodac-forordningen er ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (Dublin-forordningen) mv. (omarbejdning).

Ændringerne er som udgangspunkt omfattet af den eksisterende parallelaftale. Det er dog Kommissionens vurdering, at den del af den omarbejdede forordning, som omhandler videregivelse af oplysninger med henblik på retshåndhævelse, ikke kan anses som omfattet af den eksisterende parallelaftale, idet retshåndhævelseselementet udgør et nyt formål i forhold til den oprindelige Eurodac-forordning. Det betyder, at der er behov for et supplement til den gældende parallelaftale for at gennemføre denne del af forordningen. Kommissionen har dog uformelt tilkendegivet, at man anser det for en formalitet at indgå en sådan supplerende aftale.

Den 18. juni 2013 indhentede regeringen mandat i Folketingets Europaudvalg til, at Danmark efter vedtagelsen kunne give meddelelse til Kommissionen om, at man i medfør af parallelaftalen ønskede at tilslutte sig ændringerne i Eurodac-forordningen på mellemstatsligt grundlag. Regeringen indhentede samtidig mandat til at indlede forhandlinger med Kommissionen om en supplerende parallelaftale, som omfatter de bestemmelser i den omarbejdede forordning, som omhandler proceduren for sammenligning

og videregivelse af oplysninger i Eurodac med henblik på retshåndhævelse.

På den baggrund meddelte Danmark den 5. juli 2013 Kommissionen, at man vil gennemføre den omarbejdede forordning i dansk ret. Danmark oplyste samtidig, at man ønskede at indlede forhandlinger om en supplerende parallelaftale snarest.

Kommissionen har insisteret på at forhandle den supplerende parallelaftale med Danmark sammen med Norge, Island, Lichtenstein og Schweiz (de Schengen-associerede lande), hvilket har forsinket processen. Der har i foråret 2014 været afholdt indledende drøftelser mellem Danmark, de Schengen-associerede lande og Kommissionen. Kommissionen forventer i midten af januar 2015 at forelægge en indstilling om indledning af forhandlinger med Danmark og de associerede lande for Rådet.

Herudover kan det oplyses, at Kommissionen på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7.-8. marts 2013 opnåede mandat til at indlede forhandlinger om en mellemstatslig aftale om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område mellem på den ene side EU og på den anden side Danmark, Island, Norge og Schweiz. Forhandlingerne er igangværende, og det er endnu usikkert, hvornår de forventes afsluttet. Der lægges op til, at en eventuel fremtidig aftale udformes som en konvention mellem EU og alle de pågældende lande, men det vides endnu ikke, om det i sidste ende måtte kræve en parallelaftale mellem EU og Danmark.